

◆ Poeziya

İlham QƏHRƏMAN

MÜHARİBƏ BAYATILARI

O düşmən fasıq getdi,
Dabanı basıq getdi.
Elə qorxdı – Şuşadan
Quyruğu qısıq getdi.

Mən görən hala mat qal,
Davaya, qala mat qal.
Bir də səni görmərəm,
Göy üzü, salamat qal.

Ağac yarpağı sevər,
Əsgər bayrağı sevər,
Daha mən torpaq oldum,
Sevən torpağı sevər!

Çox görən azı dedi,
Qış görən yazı dedi.
Torpaq tanıdı məni,
“Xoş gəldin, Qazi!” dedi.

Mən görən saya gəlmir,
Güllü var, saya gəlmir.
Dərdin çoxdumu, Vətən,
Qurbanın saya gəlmir?!

Mən görən çətən dərdi,
Ev dərdi, çətən dərdi.
Qurbanı çoxalır ki,
Azalsın Vətən dərdi!

LAÇIN BAYATILARI

Sürülər yalda qaldı,
Görən nə halda qaldı.
Laçına gedəcəkdim,
Karvanım yolda qaldı.

Sabahın danı hayıf,
Xoruzun banı hayıf.
Laçın, sən ki qalırsan,
Şəhidin qanı hayıf.

Sızıldayan yaram çox,
Ağrımayan yerim yox.
Qəribin qaydasıdı –
Sevinci ac, dərdi tox.

Bir dillən sədan alım,
Bazardan badam alım.
Laçını alan əsgər,
Ay sənin qadan alım!

SEVGİ BAYATILARI

Göldən uçan qu dərdi,
Suya söylə, yu dərdi.
Mənim sənsiz qalmağım,
Dəyirmanın su dərdi.

Qar yağıb kürək yoxdu,
Dam uçub dirək yoxdu.
Bu yol, o yar qapısı,
Aparan ürək yoxdu.

Bozaran hava mənəm,
Bostanda sava mənəm.
Leyləyi uçub gedən,
Boş qalan yuva mənəm.

Düz de düzü bilənə,
Söz de sözü bilənə.
Sevdim demək nə demək –
Səni özü bilənə?!

Təbriz içi çarşısı,
Cərgələmə qarşısı.
Ayrılıq not çevirir,
Xatirən yas marşısı.

Comərdi qoy görəvə,
Yada verməz girəvə.
Yol gözləmək də işdi –
Çıx eyvana, gir evə.

Yeri dar, daşar gözlər,
Bəndini aşar gözlər.
Yarınan söhbəti var,
Səs salma, çaşar gözlər.

Sağ-sola yellən, gözüm,
Dost getdi, sellən, gözüm.
Görəndə dilim batır,
Yara sən dillən, gözüm.

Söndü dan ülkəri, dur,
Dur, bir addım bəri dur!
Hər gün sənə qaçıram,
Görən der: Sərsəri, dur!

Ay yana, gün ağara,
Üfür ney, vur nağara.
Yarı gördüm, dil batdı,
Nə ağ dindim, nə qara.

Aranda dağlı qaldı,
Qolları bağlı qaldı.
İllər keçdi, sən dərdim
Növrəstə, zağlı qaldı.

Mən görən ata kimi,
Qayıda tuta kimi?!
Naz sevgi çeşnisidi,
Gəbədə buta kimi.

Mən görən göydə tutdu,
Çəmən tut, göy də tutdu.
Yar sözüm söz eylədi,
Fürsəti göydə tutdu.

Mən görən sağır küsüb,
Yanında Bağır küsüb.
Barışa, barışmaya,
Yar məndən ağır küsüb.

İş tələm-tələs idi,
Dəm ləng, qəm tələsidi.
Sən getdin, ağah oldum –
Sevinc qəm tələsidi.

Yazırsan nətər, əlim,
Bir gül qır, yetər, əlim,
Səndən yana özümdən
Darıxır betər əlim.

Əynində qolsuz köynək,
Cana qəsdı var – neynək.
Ürək, bu nə halətđi,
Hər yerin göynək-göynək?!

Yaşıl üstədən abı gey,
Ya elə innabı gey,
Yoluna ürək sərdim,
Yumşaq ayaqqabı gey.

Qaş qara, tel çalam a,
Üz göstər, maç alam a!
Rəbbim, duyğulu kəsi
Duyğusuza calama!

Şirin olar yar dadı,
Gözdən salar hər dadı.
Görən heç soruşurmu –
Zəhləm qaçan hardadı?!

Gül üstə yatan səni,
Saxlayar butan səni.
Məndə o ürəkmi var,
Gözümdü tutan səni.

Gülü şaxından görək,
Azı çoxundan görək.
Ürək deyir: qalx gedək,
Yarı yaxından görək.

Könül evi uçuxdu,
Dam üstünə kim çıxdı?!
Ürək yay pəncərəsi,
Hər vaxt sənə açıqdı.

Səhəngin boyu budu,
İçinin suyu budu.
Yar deyir yarıtmayıır,
Cananın huyu budu.

Aşna busəni deyər,
Yolu kəsəni deyər.
Dilim buyruqdan qorxur,
Ürəyim səni deyər.

Qızılgülün gül vaxtı,
Gül üstündən gül baxdı.
Yara varmaq qorxulu,
Hər bir yanım çildaxdı.

Saatı işlək aldım,
Bostana beş lək aldım.
Yanağına oxşadı,
Almadan dişlək aldım.

Mən görən yalan sevgi,
Vüsala calan, sevgi.
Ağzı bağlı bıçaqdı
Örtülü qalan sevgi.